

Забълезка) Въ сослагателно-то наклонение въпрочемъ, крайно-то е никога не се изхвърля както въ изявително-то, но си остава. Н. п. въ изявително-то се казва: *ich liebe, du liebst, er liebt*; но въ сослагателно-то: *ich liebe, du liebest, er liebe*; освенъ туй, третье-то лице сослагат. накл. единств. числа не приемва на края *t*, но е еднакво съ първото си.

Правило 4). *Полвин'-минжлое время* изявит. и сослагат. наклон. образува се отъ сегашное време неопредѣлен. наклон. като се промѣни крайний му слогъ *en* на *te*. Н. п. отъ *lieben* — *ich liebe*. Второ-то и третье-то лице образувать се отъ първо-то, като се прибави *st* за второе, а третье-то лице минжл. врем. изяв. и сосл. накл. е еднакво съ първо-то си. Н. п. отъ *lieben* образувать се: *ich liebe, du liebest; er liebe*.

Множественно-то число сегашн. и минжлаго времена изявит., сослагат. и условнаго наклонения образува се отъ първо-то лице единств. числа сегашнаго или полв. минжлаго времена, като му се прибави: за първо-то лице множеств. числа буква *n*; за второ-то буква *t*; третье-то же лице множеств. числа на всички-тъ наклонения, и за всички-тъ времена, е еднакво съ първо-то си лице множ. чи-